
ارتباط سوء رفتار مریبان با اثربخشی و رضایت مندی کشتی گیران

نخبه استان البرز

منصور افشار*^۱، عباس خدایاری^۲، علی زارعی^۳

ص ص: ۵۱-۶۹

تاریخ دریافت: ۹۵/۸/۲۵

تاریخ تصویب: ۹۶/۳/۴

چکیده

هدف از تحقیق حاضر بررسی ارتباط سوء رفتار مریبان با اثربخشی و رضایت مندی کشتی گیران نخبه استان البرز می‌باشد. این پژوهش از نوع تحقیقات پیمایشی است که در زیر مجموعه تحقیقات توصیفی جای دارد. جامعه آماری تحقیق شامل تمامی کشتی گیران نخبه استان البرز در رده سنی جوانان و بزرگسالان در سال ۱۳۹۳ به تعداد ۱۴۰ نفر بود. حجم نمونه پژوهش حاضر بصورت تمام شمار برابر با ۱۴۰ نفر بوده است، ابزارهای گردآوری برای این تحقیق شامل سه پرسشنامه: بررسی سوء رفتار مریبی (بلوری زاده، ۱۳۹۲)، پرسشنامه اقتباسی اثربخشی ادراک شده ورزشکاران از مریبگری CES (فلتز و همکاران، ۱۹۹۹) و پرسشنامه رضایت مندی ورزشکاران (محدث، ۱۳۸۸) می‌باشد. با استفاده از روش آلفای کرونباخ میزان پایایی آنها به ترتیب ۰.۹۱، ۰.۹۹ و ۰.۹۳، محاسبه گردید. از آمار توصیفی برای خلاصه کردن و طبقه بندی داده های خام و محاسبه میانگین، فراوانی، انحراف معیار و رسم نمودارها و جداول استفاده شده است. به منظور تعیین چگونگی توزیع داده‌ها از آزمون کولموگروف اسمیرنوف و از آزمون رگرسیون گام به گام برای درک رابطه سوء رفتار مریبان (متغیر پیش بین) و دو متغیر اثربخشی مریبگری و رضایت مندی ورزشکاران به عنوان متغیر ملاک و برای تعیین ارتباطها از روش آماری ضریب همبستگی پیرسون استفاده شد. نتایج این پژوهش نشان داد که: بین سوء رفتار مریبی که در مجموع دارای چهار زیر شاخص سوء رفتار عاطفی، سوء رفتار بدنی، سوء رفتار جنسی و بی توجهی مریبی، با اثربخشی مریبگری و رضایت مندی ورزشکاران همبستگی منفی و معنی دار وجود دارد.

واژه‌های کلیدی: سوء رفتار، اثربخشی، رضایت مندی، کشتی گیران نخبه.

۱. کارشناس ارشد مدیریت ورزشی دانشکده تربیت بدنی دانشگاه آزاد اسلامی واحد کرج، کرج، ایران

۲. دانشیار دانشکده تربیت بدنی و علوم ورزشی دانشگاه آزاد اسلامی واحد کرج، کرج، ایران

۳. دانشیار دانشکده تربیت بدنی و علوم ورزشی دانشگاه آزاد اسلامی واحد تهران مرکزی، تهران، ایران

نویسنده مسئول*: mansoorafshar@yahoo.com

مقدمه

ورزش قهرمانی یکی از ارکان توسعه ورزش در یک کشور است. موفقیت ورزشکاران یک کشور در رقابت‌های بین‌المللی و المپیک به طور کل تقویت‌کننده وجهه و اعتبار آن کشور در سطح جهانی می‌شود. رقابت بین کشورها برای افزایش تعداد مدال‌ها در رقابت‌های بین‌المللی شدت بالایی به خود گرفته است. در نتیجه کشورها در تلاشند تا با سرمایه‌گذاری بیشتر در هر دو بخش زنان و مردان از جایگاهی بالاتر در صحنه‌های بین‌المللی برخوردار شوند. چنین دیدگاهی، علاوه بر مزایایی که برای کشورها و تیم‌های ورزشی و ورزشکاران دارد، تبعاتی را نیز برای ورزشکاران مترتب است. امروزه ورزشکاران برای کسب برتری در ورزش به تحمل بار روانی و فیزیولوژیکی وحشتناکی واداشته می‌شوند، به گونه‌ای که خط میان سوءرفتار و تمرین نامشخص شده است.

تحقیقات پیشین نشان داده‌اند که شیوه‌های "پذیرفته شده" مربیگری در ورزش‌های رقابتی یکی از حوزه‌های پراهمیت پژوهشی است که مناظرات بسیاری نیز برمی‌انگیزد. تاکنون برخی موارد بروز سوءرفتار در ورزش مورد بررسی قرار گرفته‌اند، اما جای خالی تحقیقات کاربردی جهت تدوین قوانین و آیین‌نامه‌های اخلاقی کاملاً احساس می‌شود.

با رواج روز افزون برنامه‌های ورزش قهرمانی، به ویژه میان جوانان و نوجوانان، نگرانی‌هایی درباره استاندارد‌های اخلاقی در ورزش ظهور کرده‌اند. ملکین، جانستون، و برکن ریچ^۱ (۲۰۰۰) ابراز داشته‌اند که با وجودی که هیئت‌های ملی ورزش بر کمیت دستاوردهای ورزشی بر اساس شمارش مدال‌ها و کسب قهرمانی‌ها تاکید دارند، کیفیت تجارب ورزشکاران نیز باید به همان اندازه در سیاست‌گذاری‌های ملی اهمیت داشته باشد. همین امر به افزایش بررسی تجارب ورزشکاران در ورزش انجامید و نشان داد که

1. Malkin, Johnston and Brackenridge

ورزشکاران از تجارب سوء رفتارهای جسمی، جنسی و عاطفی ایمن نیستند. مربی زمانی در کسب اهداف نامبرده اثربخش محسوب می شود که بتواند علاوه بر آموزش مهارت و استراتژی بازی در ورزشکار برای رسیدن به هدف ایجاد انگیزه کند و در رشد شخصیت وی تاثیر مثبت بگذارد.

روابط مؤثر مربی با ورزشکار یکی از عناصر کلیدی در نیل به اهداف فردی و تیمی است. این روابط در بر گیرنده میزان صمیمیت و نزدیکی مربی با ورزشکار، تعهدی که به یکدیگر احساس می کنند و رفتارهای مکمل آنهاست. تحقیقات نشان داده اند که روابط نزدیک برای پیشبرد رشد روانی بهینه و سلامت ورزشکار ضرورت دارد. در عوض، روابطی که فاقد چنین صمیمیتی است به مشکلات عاطفی و نیز رفتار های ناسازگار و مخرب منجر می شود (۹). ورزشکارانی که به مربیان خود نزدیک ترند، تحت فشارهای وی برای کسب موفقیت تسلیم می شوند. روابط نزدیک باعث می شود که ورزشکار پیام های مستقیم و غیرمستقیم یا کلامی و غیرکلامی مربی را بهتر درک کنند و در نتیجه سعی نماید به ایده ال های مربی نزدیک تر شود. در شرایطی که ورزشکار به مربی احساس تعهد می کند یا رفتار خود را تکمیل کننده رفتار مربی می داند نیز فشارها و کنترل های مربی را آسان تر ادراک می کند. اگر مربی بتواند کلاس را جذاب، با نشاط، زنده و متنوع برگزار نماید به طوری که هنرجویان در آن احساس خستگی نکنند و از حضور در کلاس ها احساس رضایت نمایند، کلاس ها پر جمعیت و مربیان در امر تدریس و کلاس داری موفق خواهند بود و خیلی بهتر و زودتر به اهداف خود می رسند. به عبارت دیگر عملکرد مطلوب و آگاهانه مربی موجب افزایش بهره وری ورزشکاران خواهد شد.

با این که کشتی با دارا بودن الگوهای رفتاری و اخلاقی زیاد در کشور ایران از گذشته های دور یکی از ورزش های مثال زدنی در زمینه اخلاق است، بررسی سوء رفتار مربیان و ارتباط آن با سایر متغیرهای این تحقیق می تواند جامعه ورزش کشتی را در

مواجهه با سوء تفاهمات و روشن ساختن حقیقی و علمی بروز این ناهنجاری‌ها در میان مردم عادی و جامعه ورزش کشور یاری نماید.

آگاهی از روش‌های ارضای نیازهای ورزشکار سبب رضایت مندی ورزشکار و در نتیجه سبب تعادل و آرامش روانی و اثربخشی ورزشکاری می‌شود. با عنایت به اهمیت متغیرهای پژوهش، تحلیل رابطه بین این متغیرها ضرورتی مضاعف می‌یابد زیرا می‌تواند نتایج ارزنده‌ای را برای مدیران و مربیان تیم‌های ورزشی فراهم نموده و به آنها امکان خواهد داد تا به نحو بهتری بر تیم مدیریت کنند.

بلوری زاده (۱۳۹۲) در رساله دکتری خود با عنوان مدل مفهومی ارتباط سوء رفتار مربیان با رابطه مربی- ورزشکار و اثربخشی ادراک شده ورزشکاران از مربیگری ورزشی نشان داد که سوء رفتار مربیان به ویژه متغیر بی‌توجهی مربیان نسبت به ورزشکاران، بر دو مؤلفه دیگر تأثیرگذار است و این اثر منفی است. اما یافته‌ها تأثیر متقابل دو مؤلفه رابطه مربی- ورزشکار و اثربخشی ادراک شده از مربیگری ورزشی را تأیید نکرد. با توجه به آن یافته‌ها، رابطه مربی- ورزشکار بر ادراک ورزشکاران از اثربخشی مربیگری تأثیر مثبت دارد. آن چه می‌توان نتیجه گرفت این است که اتخاذ شیوه‌های رفتاری مطلوب و به دور از خشونت و رفتارهای سوء علیه ورزشکاران و نیز استحکام یک رابطه مبتنی بر تعهد، نزدیکی و مکمل بودن با ورزشکار، می‌تواند موجب ادراک مثبت ورزشکاران از اثربخشی مربیان شود. بنابراین در نتیجه گیری نهایی، در صورتی که مربیان بخواهند که ورزشکاران ادراک مثبتی از اثربخشی مربیگری آنها داشته باشند، و رابطه اثربخش- تری با ایشان برقرار نمایند، باید نسبت به شیوه‌ها و اثرات رفتار خود با ورزشکاران شان دقت بیشتری به خرج دهند (۱).

رضایی اقدام (۱۳۹۱) تحقیقی با عنوان رابطه ی بین اثربخشی ارتباطات سازمانی و منابع قدرت مدیران در ادارات ورزش و جوانان استان آذربایجان غربی انجام داد. این تحقیق با هدف بررسی ارتباط بین منابع قدرت مدیران و اثربخشی ارتباطات سازمانی در ادارات

ورزش جوانان استان آذربایجان غربی انجام شد. جامعه آماری تحقیق شامل کلیه مدیران و کارکنان اداره کل و ادارات تابعه ورزش و جوانان استان آذربایجان غربی بود که از بین آنان ۱۴۰ نفر به روش تصادفی انتخاب و نمونه آماری تحقیق را تشکیل دادند. ابزار تحقیق شامل پرسشنامه منابع قدرت (شرایخیم و هینکین، ۱۳۸۹) و پرسشنامه اثربخشی ارتباطات سازمانی برای توصیف داده‌ها از روشهای آمار توصیفی از قبیل رسم جداول فراوانی و نمودارها، درصد فراوانی، فراوانی نسبی تجمعی، میانگین، انحراف معیار و برای تجزیه و تحلیل از روشهای آمار استنباطی شامل ضریب همبستگی رتبه ای اسپیرمن، آزمون کروسکال والیس استفاده شد و نتایج تحقیق نشان داد که بین منابع قدرت تخصصی، مرجعیت، پاداش و قانون با اثربخشی ارتباطات سازمانی رابطه مستقیم و معنادار و بین منابع قدرت اجبار با اثربخشی ارتباطات سازمانی رابطه معکوس و معنادار وجود دارد و همچنین بین منابع مختلف قدرت مدیران بر حسب تخصص مدیریت تخصص غیر مدیریت تفاوت معنی داری وجود ندارد.

سرپیرا (۱۳۹۰) تحقیقی با عنوان ارتباط شیوه رهبری مربیگری بر رضایت مندی و انسجام تیمی ورزشکاران منتخب رشته‌های تیمی و انفرادی انجام داد. این تحقیق با هدف آرایه الگوی سبک رهبری مربیان، انسجام تیمی و رضایت مندی ورزشکاران است. جامعه آماری تحقیق شامل ورزشکاران نخبه شهرستان تبریز در سال ۱۳۹۰ در رشته بسکتبال، بدمینتون، هندبال، شمشیر بازی، تیراندازی با کمان، کاراته، تکواندو، شنا، تنیس روی میز، والیبال، ژیمناستیک، دو و میدانی و اسکیت بودند. که ۲۵۰ نفر به عنوان نمونه آماری انتخاب شدند و تعداد ۲۵۰ عدد پرسشنامه توزیع گردید که در پایان ۱۹۸ ورزشکار به پرسشنامه‌ها جواب دادند. ابزار تحقیق شامل پرسشنامه مقیاس رهبری در ورزش، انسجام تیمی و رضایت ورزشکاران بود و برای جمع آوری اطلاعات از پرسشنامه‌های مقیاس رهبری در ورزش با ۴۳ سوال در مقیاس ۵ ارزش لیکرت، پرسشنامه انسجام تیمی با ۱۸ سوال با مقیاس ۹ ارزش لیکرت و پرسشنامه رضایت

مندی ورزشکار با ۱۴ سوال در مقیاس ۷ ارزش لیکرت بود که روایی آن را ۱۵ نفر از متخصصان و اساتید صاحب نظر دانشگاهی بررسی و تأیید کردند و با استفاده از روش آلفای کرونباخ، پایایی آنها به ترتیب ۰/۹۵، ۰/۹۰، ۰/۹۰، محاسبه گردید نتایج نشان داد بین سبک رهبری آموزش و تمرین، تکلیف مدار و رابطه مدار با همه ابعاد انسجام تیمی و رضایت ورزشکار رابطه مثبت و معنی داری وجود دارد. تحقیق حاضر نشان می‌دهد که رفتار سبک مربیان بر انسجام تیمی و رضایت مندی ورزشکار نقش تعیین کننده - ای دارد. بنابراین مربیان می‌توانند با انتخاب سبک رهبری مناسب سبب بهبود انسجام تیمی و رضایت مندی ورزشکاران شوند که این کار در نهایت باعث پیروزی و موفقیت ورزشکاران در مسابقات ورزشی می‌باشد (۳).

فارنتی و همکاران^۱ (۲۰۱۳) تحقیقی با عنوان درک دانش آموزان ورزشکار از سبک رهبری مربیان درجه سه بسکتبال انجام داد. هدف این تحقیق بررسی رابطه بین سبک رهبری مربیان درجه ۳ بسکتبال و موفقیت و رضایت مندی دانش آموزان ورزشکار بود. جامعه آماری تحقیق ۲۱ تیم بسکتبال دانشگاهی بودند که از بین آنان به صورت تصادفی ۱۳ مربی و ۱۴۵ ورزشکار به عنوان نمونه آماری انتخاب شدند. برای ابزار تحقیق، پرسشنامه اصلاح شده مقیاس رهبری در ورزش صالح (۱۹۸۰) استفاده شد. از آمار توصیفی و همبستگی اسپیرمن برای تجزیه و تحلیل داده‌ها استفاده شد. نتایج تحقیق نشان داد رابطه معنی داری بین رهبری و موفقیت و رهبری و رضایت مندی وجود دارد و هیچ تفاوت معنی داری در شیوه رهبری درک شده بین مبتدیان و غیر مبتدیان وجود نداشت.

1. Farneti et al

کیدان^۱ و همکاران (۲۰۱۳) تحقیقی با عنوان رضایت بازیکنان و شیوه مربیگری مربی در تیم ملی فوتبال اتیوپی انجام دادند. هدف از این تحقیق بررسی رضایت بازیکنان و رفتار مربی در تیم ملی فوتبال اتیوپی بود. جامعه آماری تحقیق شامل تمام مربیان تیم ملی (۶ نفر) و بازیکنان آنان (۵۴ نفر) بود که همه آنها به عنوان نمونه آماری انتخاب شدند. برای ابزار تحقیق از پرسشنامه مقیاس رهبری در ورزش (LSS) و رضایت مندی ورزشکار (ASQ) استفاده شد. برای تجزیه و تحلیل داده‌ها از آمار توصیفی و همبستگی اسپیرمن استفاده شد. نتایج تحقیق نشان داد که بازیکنان تیم‌های ملی مرد و زن از عملکرد خود و تیم شان رضایت دارند و بازخورد مثبتی از شیوه مربیگری مربیان‌شان بعد از تمرینات دارند.

استرلینگ و کر^۲ (۲۰۱۲) در بررسی کیفی آثار سوءرفتار عاطفی بر روابط میان مربی-ورزشکار دریافتند که ورزشکاران زن و مرد نخبه بازنشسته آثار روانی (مانند بی‌حوصلگی، خشم، خودسودمندی پایین، عزت نفس پایین، اضطراب) آثار تمرینی (افزایش انگیزه، کاهش انگیزه، کاهش لذتبخشی تمرین، اختلال در تمرکز، مشکل در مهارت آموزی) و آثار عملکردی (افت اجرا، بهبود اجرا) متعددی را از تجربیات خود از سوءرفتار عاطفی مربیان گزارش کردند (۱۹).

مارکس، ماونت جوی و مارکوس^۳ (۲۰۱۱) در تحقیقی با عنوان اذیت و آزار و سوءرفتار جنسی در ورزش، نقش پزشک تیم دریافتند که آزار و سوءرفتار جنسی در سطح نخبه در ورزش بسیار شایع است و پیامدهای جسمانی و روانی ناگواری را بر ورزشکاران و تیم و در کل بر بدنه یکپارچه ورزش به همراه خواهد داشت (۱۴).

1. Kidane et al
2. Stirling A. E., & Kerr
3. Marks, Montjoy and Marcus

بوچر^۱ (۲۰۱۱) تحقیقی به عنوان اثربخشی مدارس ورزشی برگزیده (منتخب) انجام داد و هدف تحقیق بررسی اثربخشی مدارس ورزش برگزیده از دیدگاه ورزشکاران نخبه و حرفه ای در کسب عناوین بین المللی بود. جامعه آماری تحقیق را ورزشکاران نخبه تشکیل می دادند که از بین آنان ۴۰۸ ورزشکار نخبه به عنوان نمونه آماری انتخاب شدند، که در مدارس ورزش برگزیده تحصیل کرده بودند و ۳۴۱ نفر در سایر مدارس تحصیل کرده بودند. پرسشنامه ای محقق ساخته که شامل سؤالات باز و بسته بود در اختیار نمونه ها قرار گرفت و با استفاده از روش آمار توصیفی، داده ها تجزیه و تحلیل شد و نتایج تحقیق نشان داد از سال ۲۰۰۵ فقط ۳۵ ورزشکار نخبه توانسته اند به ۸ رتبه برتر اروپا دست پیدا کنند که ۱۹ نفر از آنها به مدارس ورزش برگزیده رفته اند که این میزان ۴.۶٪ از مجموع ۴۰۸ ورزشکار فارغ التحصیل از مدارس ورزش برگزیده است. نتیجه اینکه اثرگذاری مدارس ورزش نمی تواند بر این ورزشکاران قطعی باشد چرا که یک ورزشکار نخبه به طور متوسط ۲.۸ سال در مدارس ورزش است در حالی که حدود ۶ سال در باشگاه تخصصی خود ورزش میکند با وجود کیفیت بالای خدمات پشتیبانی ارایه شده به ورزشکاران نخبه در مدارس ورزش برگزیده، تفاوت اندکی بین دو گروه مورد مطالعه مشاهده شد.

فلتز و همکاران^۲ در سال ۲۰۰۹ پژوهشی را با عنوان اثربخشی مربیگری و مربیان داوطلب ورزش جوانان انجام دادند. هدف این تحقیق کشف منابع مورد استفاده مربیان داوطلب برای اثربخشی مربیگری بود. نتایج تحقیق نشان داد که مربیان کارآمدتر، سابقه مربیگری و بازیکنی بیشتری داشته و ورزشکارانشان حمایت بیشتری را بویژه نسبت به اثربخشی استراتژی بازی و تکنیکی درک کرده بودند (۶).

-
1. Bosscher
 2. Feltz, et al

تاکنون تلاش های فراوانی در راستای توسعه حقوق ورزشکاران و سیاست های حمایتگرانه در ورزش صورت گرفته است ولی با این حال اغلب با ورزشکاران بزرگسال نیز به مثابه کودک رفتار می شود و آزادی آنها برای معاشرت، خوردن، آشامیدن و مسافرت تحت کنترل رژیم های تمرینی و مربیان قرار می گیرد. در عین حال، انتظاراتی که از ورزشکاران خردسال و مستعد برای عملکرد و اجرا در سطوح بالا تحمیل می شود، باعث می شود که مربیان آنان را همچون افراد بزرگسال به شمار آورند. بنابراین عجیب نیست که ابهاماتی در مورد مرزهای اخلاقی و جنسی در ورزش وجود داشته باشد. به تازگی توجه بسیاری از محافل به احتمال وجود سوءرفتار جنسی علیه ورزشکاران جوان در ورزش جلب شده است و مسئله ای را تحت عنوان "آسیمگی اخلاقی"^۱ در ایشان به وجود آورده است. با این حال مطالعه سایر اشکال سوءرفتار در محیط ورزش هنوز دست نخورده باقی مانده است. هرچا تیم مطرح می شود، رفتار و متعاقب آن پیامد های رفتاری بر رشد افراد تیم، معنا پیدا می کند. شناسایی و تشخیص چنین رفتار هایی علاوه بر این که در پیشگیری از بروز آنها در آینده کمک کننده خواهد بود، به عنوان شاخص های نظارت و کنترل در بازخور برخی مشکلات بین فردی درون سازمان تیم که به نوبه خود بر اثربخشی مربی و ورزشکار تأثیر می گذارد، نیز کارآمد خواهد بود. با توجه به مطالب اشاره شده هدف کلی تحقیق حاضر درک روابط متغیرهای سوءرفتار مربی، اثر بخشی ادراک شده ورزشکاران و رضایت مندی کشتی گیران نخبه استان البرز می باشد.

۱. آشفنگی، هرج ومرج، بی ضابطه گی

روش شناسی تحقیق

پژوهش حاضر از لحاظ هدف کاربردی، از نظر زمان جمع آوری داده‌ها حال نگر است و از نظر روش تحقیق پیمایشی است که بصورت همبستگی انجام شده و در زیر مجموعه تحقیقات توصیفی جای دارد. جمع آوری داده‌ها به شکل میدانی و با استفاده از ابزار پرسشنامه انجام شده است.

جامعه آماری تحقیق حاضر را تمامی ورزشکاران نخبه رشته کشتی استان البرز تشکیل می‌دهند. برابر آمار موجود کسب شده از سوی هیأت کشتی استان البرز، در مجموع ۱۴۰ نفر می‌باشند و در اردوی آمادگی برای شرکت در مسابقات قهرمانی کشور در سال ۱۳۹۳ حضور دارند. باتوجه به جامعه آماری ۱۴۰ نفری، حجم نمونه پژوهش حاضر، برابر ۱۴۰ نفر خواهد بود؛ بنابراین در این پژوهش، حجم جامعه با نمونه‌ی آماری بصورت تمام شمار و برابر است. برای گردآوری داده‌ها از ابزار پرسشنامه شامل:

۱) پرسشنامه اطلاعات فردی. ۲) پرسشنامه بررسی سوءرفتار مربی بلوری زاده (۱۳۹۲). ۳) پرسشنامه ادراک ورزشکاران از اثربخشی مربیگری با استفاده از نسخه اقتباس شده مقیاس اثربخشی مربیگری (فلتز و همکاران، ۱۹۹۹؛ 4. CES) پرسشنامه رضایت مندی ورزشکاران محدث (۱۳۸۸).

پرسشنامه بررسی تجربه سوءرفتار، بلوری زاده (۱۳۹۲)، این پرسشنامه دارای ۳۹ سؤال با مقیاس لیکرت می‌باشد و توسط بلوری زاده اعتباریابی شده و مورد استفاده قرار گرفته است. سوءرفتار عاطفی: در این پژوهش میزان تجربه ورزشکاران از رفتارها یا کلام ظالمانه و به دور از وجدان مربی‌شان معرف سوءرفتار عاطفی می‌باشد و به وسیله گزاره‌های (۹-۳۶-۳۷-۳۸-۳۹) مقیاس اندازه‌گیری می‌شود. سوءرفتار بدنی: سوءرفتار بدنی به وارد آوردن عمدی هر گونه صدمه جسمانی اطلاق می‌شود که در این مطالعه به وسیله سنجش تجربه ورزشکاران از دفعات بروز چنین رفتارهایی از سوی مربی‌شان

ارزیابی می‌شود و به وسیله گزاره‌های (۱-۲-۳) مقیاس اندازه‌گیری می‌شود. سوءرفتار جنسی: سوءرفتار جنسی در این پژوهش با سنجش دفعات تجربه ورزشکاران از هر گونه تعامل یا تماس جنسی تحمیلی بر خلاف میل و رضایتشان ارزیابی می‌شود و به وسیله گزاره‌های (۱-۳۱-۳۲-۳۳-۳۴-۳۵) مقیاس اندازه‌گیری می‌شود. بی توجهی: بی توجهی عبارت است از محرومیت همه جانبه از توجه که در این پژوهش این متغیر به وسیله سنجش دفعات تجربه ورزشکاران از بی توجهی مربی‌شان ارزیابی می‌شود و به وسیله گزاره‌های (۱۰-۱۲-۱۶-۱۸-۲۹) مقیاس اندازه‌گیری می‌شود.

پرسشنامه ادراک ورزشکاران از اثربخشی مربیگری با استفاده از نسخه اقتباس شده مقیاس اثربخشی مربیگری (فلتز و همکاران، ۱۹۹۹؛ CES) اندازه گرفته می‌شود. این مقیاس ۴ خرده مقیاس انگیزه، استراتژی بازی، تکنیک و شخصیت سازی را شامل می‌شود که دارای ۲۴ سوال با طیف لیکرت در مقیاس ۱۰ درجه‌ای می‌باشد.

استراتژی: قضاوت و ارزشیابی که هر فرد از میزان توانایی خود در قرار دادن ترکیب بازیکنان برای بدست آوردن نتیجه مطلوب دارد و به وسیله سؤال‌های (۲۱-۱۷-۱۱-۹-۴-۲) پرسشنامه اندازه‌گیری می‌شود. انگیزه: قضاوت و ارزشیابی که هر فرد از میزان نیازها و امیالی که جهت، شدت و ثبات رفتار را به طرف هدف خود تنظیم می‌کند را دارد و به وسیله سؤال‌های (۲۳-۱۶-۱۵-۱۰-۳-۱) پرسشنامه اندازه‌گیری می‌شود. ساختار شخصیت: قضاوت و ارزشیابی که هر فرد از میزان قدرت نگرش و روابط صحیح اخلاقی خود دارد و بوسیله سؤال‌های (۲۴-۱۹-۱۳-۱۲-۶-۵) پرسشنامه اندازه‌گیری می‌شود. تکنیک‌های آموزشی: قضاوت و ارزشیابی که هر فرد از میزان آموزش مهارت‌ها و توانایی‌های فردی خود دارد و به وسیله سؤال‌های (۲۲-۲۰-۱۸-۱۴-۸-۷) پرسشنامه اندازه‌گیری می‌شود.

پرسشنامه رضایت مندی ورزشکاران، محدث (۱۳۸۸) این پرسشنامه دارای ۱۴ سوال با مقیاس لیکرت می‌باشد. در سال ۱۳۸۸ توسط محدث اعتباریابی شده و مورد استفاده

قرار گرفته که در چهار بعد رضایت از آموزش و تمرین (سؤال ۱ تا ۳)، رضایت از رفتار و تعامل مربی (سؤال ۴ تا ۸)، رضایت از عملکرد تیمی (سؤال ۹ تا ۱۱)، رضایت از عملکرد فردی (سؤال ۱۲ تا ۱۴) می‌باشد. برای روایی ابزارهای پژوهش حاضر به نظر اساتید راهنما و مشاور اکتفا شده است.

برای تعیین پایایی از آزمون آلفای کرونباخ استفاده شده است. براساس نتایج آزمون یادشده ضریب آلفای پرسشنامه بررسی سوءرفتار مربی، برابر ۰.۹۱، ضریب آلفای پرسشنامه اقتباسی اثربخشی ادراک شده ورزشکاران از مربیگری برابر ۰.۹۹ و ضریب آلفای پرسشنامه رضایت مندی ورزشکاران برابر ۰.۹۳ حاصل شده است. از مطالعه و بررسی کتابخانه ای برای استفاده از اطلاعات مربوط به پایان نامه ها، مقالات و کتب مربوطه، نشریات علمی - پژوهشی و یا سایر نشریات و دیگر اسناد مرتبط با موضوع پژوهش استفاده شد.

از پرسشنامه برای تهیه اطلاعات دست اول شامل مشخصات فردی و جمع آوری داده های مربوط به متغیرهای تحقیق استفاده شد. از آمار توصیفی برای خلاصه کردن و طبقه بندی داده های خام و محاسبه میانگین، فراوانی، انحراف معیار و رسم نمودارها و جداول استفاده شده است. برای بررسی پایایی مقیاسها از آلفای کرونباخ استفاده شد. از آزمون کولموگروف - اسمیرنف برای چگونگی توزیع داده‌ها استفاده شده است. از آزمون رگرسیون گام به گام برای درک رابطه سوءرفتار مربیان (متغیر پیش بین) و دو متغیر اثربخشی مربیگری و رضایت مندی ورزشکاران به عنوان متغیر ملاک، بهره‌گیری شده است. از روش آماری ضریب همبستگی پیرسون جهت تعیین ارتباط متغیرها استفاده شد.

یافته‌های تحقیق

جدول شماره ۱: گروه مورد مطالعه براساس شاخص‌های آماری سن و سابقه به تفکیک رشته

رشته کشتی	شاخص‌ها	سن	سابقه
آزاد	میانگین	۲۵.۴۰	۸.۹۹
	انحراف استاندارد	۴.۸۶	۳.۷۲
	تعداد	۸۱	۸۱
فرنگی	میانگین	۲۲.۱۷	۷.۳۷
	انحراف استاندارد	۳.۹۵	۴.۱۷
	تعداد	۵۹	۵۹

باستناد داده‌های جدول فوق میانگین سن کشتی گیران آزادکار برابر ۲۵.۴۰ سال و انحراف استاندارد این متغیر در این گروه برابر ۴.۸۶ محاسبه شده است. شاخص میانگین سن کشتی گیران فرنگی کار برابر ۲۲.۱۷ سال و انحراف استاندارد آن برابر ۳.۵۹ حاصل شده است. این امر نشان می‌دهد که کشتی گیران رشته فرنگی جوان تر از کشتی گیران آزادکار بوده اند. میانگین سابقه فعالیت کشتی گیران آزادکار ۸.۹۹ سال و فرنگی کاران ۷.۳۷ سال بوده است.

جدول شماره ۲: نیمرخ سوءرفتار مربیان در چهار خرده مقیاس سوءرفتار عاطفی، سوءرفتار بدنی،

سوءرفتار جنسی و بی توجهی مربی.

رشته کشتی	شاخص‌های آماری	سوءرفتار عاطفی	سوءرفتار بدنی	سوء رفتار جنسی	بی توجهی
آزاد	میانگین	۱.۳۱	۱.۱۹	۱.۳۱	۱.۳۱
	انحراف استاندارد	۰.۵۵	۰.۴۵	۰.۴۵	۰.۴۰۸
	تعداد	۸۱	۸۱	۸۱	۸۱
فرنگی	میانگین	۱.۳۱	۱.۲۵	۱.۳۲	۱.۳۹
	انحراف استاندارد	۰.۴۷	۰.۵۷	۰.۴۴	۰.۵۲۴
	تعداد	۵۹	۵۹	۵۹	۵۹
جمع	میانگین	۱.۳۱	۱.۲۲	۱.۳۱	۱.۳۴۱
	انحراف استاندارد	۰.۵۲	۰.۵۱	۰.۴۵	۰.۴۶
	تعداد	۱۴۰	۱۴۰	۱۴۰	۱۴۰

باستناد یافته‌های پژوهش، میانگین سوءرفتار عاطفی برای کشتی گیران آزاد برابر ۱.۳۱ و انحراف استاندارد برابر ۰.۵۵ محاسبه شده است. برای کشتی گیران فرنگی نیز میانگین این مؤلفه برابر ۱.۳۱ و انحراف استاندارد برابر ۰.۴۷ حاصل شده است و میانگین سوءرفتار بدنی برای کشتی گیران آزاد برابر ۱.۱۹ و انحراف استاندارد برابر ۰.۴۵ محاسبه شده است. برای کشتی گیران فرنگی نیز میانگین این مؤلفه برابر ۱.۲۵ و انحراف استاندارد برابر ۰.۵۷ حاصل شده است. و میانگین سوءرفتار جنسی برای کشتی گیران آزاد برابر ۱.۳۱ و انحراف استاندارد برابر ۰.۴۵ محاسبه شده است. برای کشتی گیران فرنگی نیز میانگین این مؤلفه برابر ۱.۳۲ و انحراف استاندارد برابر ۰.۴۴ حاصل شده است و میانگین بی توجهی مربی برای کشتی گیران آزاد برابر ۱.۳۱ و انحراف استاندارد برابر ۰.۴۰۸ محاسبه شده است. برای کشتی گیران فرنگی نیز میانگین این مؤلفه برابر ۱.۳۹ و انحراف استاندارد برابر ۰.۵۲۴ حاصل شده است.

باتوجه به پرسشنامه استاندارد شده بررسی سوءرفتار مربی بلوری زاده (۱۳۹۲) حداقل و حداکثر نمره قابل اکتساب به ترتیب ۱ و ۵ می‌باشد که عدد ۱ به معنی پایین ترین حد سوءرفتار و عدد ۵ نشان دهنده بالاترین میزان سوءرفتار مربیان می‌باشد. با توجه به نتایج این تحقیق که میانگین سوءرفتار مربیان رشته آزاد و فرنگی در سه خرده مقیاس عاطفی و جنسی ۱.۳۱ و سوءرفتار بدنی ۱.۲۲ و بی توجهی مربی ۱.۳۴ می‌باشد، نشان دهنده میزان ناچیز سوءرفتار در میان مربیان کشتی استان البرز می‌باشد.

جدول شماره ۳: نیمرخ اثربخشی مریبگری و رضایت مندی ورزشکاران.

رشته کشتی	شاخص‌های آماری	رضایت مندی ورزشکاران	اثربخشی مریبگری
آزاد	میانگین	۸۶.۱۵	۲۰۲.۵
	انحراف استاندارد	۱۰.۸۹	۳۱.۸۲
	تعداد	۸۱	۸۱
فرنگی	میانگین	۸۶.۱۷	۱۹۸.۸
	انحراف استاندارد	۱۱.۲۸	۴۶.۵۷
	تعداد	۵۹	۵۹
جمع	میانگین	۸۶.۱۶	۲۰۱
	انحراف استاندارد	۱۱.۰۲	۳۸.۶۲
	تعداد	۱۴۰	۱۴۰

باستناد یافته‌های پژوهش، میانگین رضایت مندی برای کشتی گیران آزاد برابر ۸۶.۱۵ و انحراف استاندارد برابر ۱۰.۸۹ محاسبه شده است. برای کشتی گیران فرنگی نیز میانگین این مؤلفه برابر ۸۶.۱۷ و انحراف استاندارد برابر ۱۱.۲۸ حاصل شده است و میانگین اثربخشی مریبگری برای کشتی گیران آزاد برابر ۲۰۲.۵ و انحراف استاندارد برابر ۳۱.۸۲ محاسبه شده است. برای کشتی گیران فرنگی نیز میانگین این مؤلفه برابر ۱۹۸.۸ و انحراف استاندارد برابر ۴۶.۵۷ محاسبه شده است.

با توجه به نتایج این تحقیق که میانگین سوءرفتار مریبان رشته آزاد و فرنگی در سه خرده مقیاس عاطفی و جنسی ۱.۳۱ و سوءرفتار بدنی ۱.۲۲ و بی توجهی مریبی ۱.۳۴ می‌باشد، نشان دهنده میزان ناچیز سوءرفتار در میان مریبان کشتی استان البرز می‌باشد و همچنین میانگین رضایت مندی ورزشکاران ۸۶.۱۶ می‌باشد که نشان دهنده میزان بالای رضایت مندی کشتی گیران نخبه البرز می‌باشد و همچنین با توجه به میانگین اثربخشی مریبگری که ۲۰۱ می‌باشد، نشان دهنده میزان بالای اثربخشی مریبگری می‌باشد.

جدول شماره ۴: ضرایب همبستگی در مدل رگرسیون گام به گام برای متغیر پیش بین (سوءرفتار مریبان) بر متغیر ملاک (اثربخشی مریگری)

سطح معنی داری (P)	T	ضرایب استاندارد شده	ضرایب استاندارد نشده		مقیاس ها	مدل
		β	خطای استاندارد	β		
۰.۰۰۰	۲۲.۵۷۶	-	۱۱.۹۹۱	۲۷۰.۷۱۶	عدد ثابت	۱
۰.۰۰۰	-۵.۹۹۷	-۰.۴۵۵	۰.۲۱۴	-۱.۲۸۳	سوءرفتار مریبان	

این جدول میزان تأثیر رگرسیونی متغیر پیش بین (سوءرفتار مریبان) را بر متغیر ملاک (اثربخشی مریگری) نشان می‌دهد و از دو بخش تشکیل شده است، بخش اول ضرایب تأثیر رگرسیونی استاندارد نشده و ضرایب تأثیر رگرسیونی استاندارد شده و ضرایب تأثیر رگرسیونی مؤلفه‌ی مستقل بر متغیر وابسته را نشان می‌دهد.

در بخش اول تفسیر ضرایب رگرسیونی براساس نتایج ضریب بتا انجام شده است و سهم نسبی مؤلفه پیش‌بین در متغیر ملاک را در مدل نشان می‌دهد. در بخش دوم جدول به همبستگی بین مؤلفه پیش‌بین و متغیر ملاک پرداخته شده است. ستون t مقدار حاصل از t مستقل را نشان می‌دهد و ستون بعد از آن سطح معناداری را نشان داده است. مقدار t محاسبه شده برای عدد ثابت یا همان عرض مبدأ (میزان متغیر ملاک بدون دخالت متغیر پیش بین، یعنی زمانی که میزان تأثیر متغیر پیش بین صفر است)، برابر ۲۲.۵۷۶ محاسبه شده و در سطح $P < 0.1$ معنی دار است. برای میزان تأثیر متغیر سوءرفتار مریبان، بر متغیر ملاک (اثربخشی مریگری) مقدار t برابر -۵.۹۹۷ حاصل شده و در سطح $P < 0.1$ معنی دار است.

جدول شماره ۵: ضرایب همبستگی در مدل رگرسیون گام به گام برای متغیر پیش بین (سوءرفتار مریبان) بر متغیر ملاک (رضایت مندی ورزشکاران)

سطح معنی داری (P)	T	ضرایب استاندارد شده	ضرایب استاندارد نشده		مقیاس ها	مدل
		β	خطای استاندارد	β		
۰.۰۰۰	۳۰.۳۴۹	-	۳.۴۶۳	۱۰۵.۰۸۷	عدد ثابت	۱
۰.۰۰۰	-۵.۶۳۶	-۰.۴۳۳	۰.۰۶۲	-۰.۳۴۸	سوءرفتار مریبان	

مقدار t محاسبه شده برای عدد ثابت یا همان عرض مبدأ (میزان متغیر ملاک بدون دخالت متغیر پیش بین، یعنی زمانی که میزان تأثیر متغیر پیش بین صفر است)، برابر ۳۰.۳۴۹ محاسبه شده و در سطح $P < .1$ معنی دار است. برای میزان تأثیر متغیر سوء رفتار مریبان، بر متغیر ملاک (رضایت مندی ورزشکاران) مقدار t برابر ۵.۶۳۶- حاصل شده و در سطح $P < .1$ معنی دار است.

جدول شماره ۶: ضریب همبستگی پیرسون بین متغیرهای پژوهش را نشان می دهد.

نتیجه	سطح معنی داری	تعداد	ضریب همبستگی پیرسون	متغیرها
$P >$ معنی دار	۰.۰۰۰	۱۴۰	-۰.۴۲۹	بین سوءرفتار عاطفی و اثربخشی مربیگری
$P >$ معنی دار	۰.۰۰۰	۱۴۰	-۰.۳۹۴	بین سوءرفتار عاطفی و رضایت مندی ورزشکاران
$P >$ معنی دار	۰.۰۰۰	۱۴۰	-۰.۴۲۷	بین سوءرفتار بدنی و اثربخشی مربیگری
$P >$ معنی دار	۰.۰۰۰	۱۴۰	-۰.۴۶۲	بین سوءرفتار بدنی و رضایت مندی ورزشکاران
$P >$ معنی دار	۰.۰۰۰	۱۴۰	-۰.۳۶۸	بین سوءرفتار جنسی و اثربخشی مربیگری
$P >$ معنی دار	۰.۰۰۰	۱۴۰	-۰.۴۲۵	بین سوءرفتار جنسی و رضایت مندی ورزشکاران
$P >$ معنی دار	۰.۰۰۰	۱۴۰	-۰.۳۹۵	بین بی توجهی مربی و اثربخشی مربیگری
				بین بی توجهی مربی و رضایت مندی ورزشکاران

باستناد داده‌های جدول فوق مقدار ضریب همبستگی پیرسون بین سوءرفتار عاطفی و اثربخشی مربیگری برابر 0.429 - محاسبه شده و در سطح $P > 0.1$ معنی دار است و مقدار ضریب همبستگی پیرسون بین سوءرفتار عاطفی و رضایت مندی ورزشکاران برابر 0.394 - محاسبه شده و این نتیجه سطح معنی داری برابر $P > 0.1$ را نمایش می‌دهد. همبستگی منفی بین دو متغیر نشان دهنده کاهش یک متغیر در قبال افزایش متغیر دیگر است و به استناد داده‌های جدول فوق مقدار ضریب همبستگی پیرسون بین سوءرفتار بدنی و اثربخشی مربیگری برابر 0.427 - محاسبه شده و در سطح $P > 0.1$ معنی دار است. وجود رابطه منفی بین دو متغیر مورد مطالعه فوق را نشان می‌دهد.

در جدول فوق مقدار ضریب همبستگی پیرسون بین سوءرفتار بدنی و رضایت مندی ورزشکاران برابر 0.462 - محاسبه شده و این نتیجه سطح معنی داری برابر $P < 0.1$ را نمایش می‌دهد. همبستگی منفی بین دو متغیر نشان دهنده کاهش یک متغیر در قبال افزایش متغیر دیگر است و مقدار ضریب همبستگی پیرسون بین سوءرفتار جنسی و اثربخشی مربیگری برابر 0.368 - محاسبه شده و در سطح $P < 0.1$ معنی دار است. وجود رابطه منفی بین دو متغیر مورد مطالعه فوق نشان می‌دهد که با افزایش یک متغیر، متغیر دیگر کاهش یافته است و مقدار ضریب همبستگی پیرسون بین سوءرفتار جنسی و رضایت‌مندی ورزشکاران برابر 0.425 - محاسبه شده و این نتیجه سطح معنی داری برابر $P < 0.1$ را نمایش می‌دهد. همبستگی منفی بین دو متغیر نشان دهنده کاهش یک متغیر در قبال افزایش متغیر دیگر است.

به استناد داده‌های جدول فوق مقدار ضریب همبستگی پیرسون بین بی‌توجهی مربی و اثربخشی مربیگری برابر 0.395 - محاسبه شده و در سطح $P < 0.1$ معنی دار است. وجود رابطه منفی بین دو متغیر مورد مطالعه فوق را نشان می‌دهد و در جدول فوق مقدار ضریب همبستگی پیرسون بین بی‌توجهی مربی و رضایت مندی ورزشکاران برابر 0.245 - محاسبه شده و این نتیجه سطح معنی داری برابر $P < 0.1$ را نمایش می‌دهد.

بحث و نتیجه‌گیری :

یافته‌های تحقیق نشان داده که در شاخص سوءرفتار مربی که در مجموع دارای چهار زیر شاخص سوءرفتار عاطفی، سوءرفتار بدنی، سوءرفتار جنسی و بی توجهی مربی، با اثربخشی مربیگری و رضایت مندی ورزشکاران رابطه منفی و معنی دار وجود دارد. استرلینگ و همکاران (۲۰۱۱)، نیز نشان دادند که روابط سوء مربی- ورزشکار در طی زمان توسعه می‌یابد، علاوه بر این تأثیر درک اولیه از شیوه‌های سوء رفتار مربیان در میزان انگیزش، اعتماد به نفس و تعهد و موفقیت در ورزش مؤثر است. فستینگ، برکنریچ و کول برگ (۲۰۱۱)، نیز اعلام نموده اند که گزارشات دادگاه‌ها منابع بهتری (هر چند ناکامل) را برای درک سوءرفتار جنسی در اختیار می‌گذارند. مارکس، ماونت جوی و مارکوس (۲۰۱۱) دریافتند که آزار و سوءرفتار جنسی در سطح نخبه در ورزش بسیار شایع است و پیامدهای جسمانی و روانی ناگواری را بر ورزشکاران و تیم و در کل بر بدنه یکپارچه ورزش به همراه خواهد داشت. استرلینگ و کر (۲۰۱۲) آثار عملکردی (افت اجرا، بهبود اجرا) متعددی را از تجربیات خود از سوءرفتار عاطفی مربیان گزارش کردند.

بلوری زاده (۱۳۹۲) نشان داد که سوءرفتار مربیان به ویژه متغیر بی‌توجهی مربیان نسبت به ورزشکاران، بر دو مؤلفه دیگر تأثیرگذار است و این اثر منفی است. وی نتیجه گرفت که اتخاذ شیوه‌های رفتاری مطلوب و به دور از خشونت و رفتارهای سوء علیه ورزشکاران و نیز استحکام یک رابطه مبتنی بر تعهد، نزدیکی و مکمل بودن با ورزشکار، می‌تواند موجب ادراک مثبت ورزشکاران از اثربخشی مربیانشان شود.

بنابراین در نتیجه گیری نهایی، در صورتی که مربیان بخواهند که ورزشکاران، ادارک مثبتی از اثربخشی مربیگری آن‌ها داشته باشند و رابطه اثربخش‌تری با ایشان برقرار نمایند، باید نسبت به شیوه‌ها و اثرات رفتار خود با ورزشکارانشان دقت بیشتری به خرج دهند. نتایج این پژوهش‌ها با تحقیقات یاد شده همخوانی دارد. اما با یافته استرلینگ و

کر (۲۰۰۷) که اعلام نموده اند سوءرفتار عاطفی و رابطه مربی- ورزشکار الزاماً تأثیر منفی بر عملکرد نمی گذارد، مغایرت دارد. این تفاوت یافته‌های پژوهشی می‌تواند از تفاوت رشته ورزشی، سن و میزان تحصیلات، حاصل شده باشد.

باستناد یافته دیگر، پژوهش حاضر بین سوءرفتار مربی با چهار زیر شاخص سوءرفتار عاطفی، سوءرفتار بدنی، سوءرفتار جنسی، بی توجهی مربی و رضایت مندی ورزشکاران همبستگی منفی و معنی دار وجود دارد. این یافته‌ها با یافته‌های پژوهشی رضایی نژاد و همکاران (۱۳۸۹) نشان داد که از دیدگاه ورزشکاران، استفاده از تنبیه در اولویت آخر قرار دارد و با رضایت مندی ورزشکاران همبستگی منفی و معنی دار دارد. یافته‌های پژوهشی فلاح (۱۳۸۷)، ریاحی و همکاران (۲۰۱۳) و استرلینگ و کر (۲۰۱۲) با یافته‌های پژوهشی تحقیق حاضر همخوانی دارد. هم کودکان و هم بزرگسالان به لحاظ تجربه سوءرفتار، اذیت و آزار و زورگویی آسیب‌پذیرند، بسیاری از پژوهش‌هایی که تا امروز بر روی سوء رفتار، اذیت و آزار و زورگویی در ورزش صورت گرفته در واقع بر مبنای مصاحبه با بزرگسالان بوده‌است و تنها چند پژوهشگر در این رابطه بحث کرده‌اند که گویای قدرت نامتوازن بین مربی و ورزشکار در محیط ورزش که موقعیت آسیب‌پذیری در برابر سوء رفتار در مورد ورزشکار را به وجود می‌آورد، محدود به سن ورزشکار نمی‌گردد (برنکنریج^۱، ۱۹۹۷).

در نتیجه‌گیری کلی، نتایج پژوهش حاضر نشان می‌دهد بین متغیرهای سوءرفتار مربیان با اثربخشی مربیگری و رضایت‌مندی کشتی‌گیران نخبه استان البرز رابطه معنی داری وجود دارد و مربیان کشتی می‌بایست دقت لازم را در رفتار و برخورد خود با شاگردان معمول دارند و دوره‌های آموزشی مناسب در این خصوص از سوی مسئولین ذیربط برای مربیان برگزار شود.

1. Brackenridge

منابع و مأخذ

- ۱) بلوری زاده، پدیده (۱۳۹۲). آزمون مدل مفهومی ارتباط علی سوءرفتار مربیان با رابطه مربی- ورزشکار و اثربخشی ادراک شده ورزشکاران از مربیگری ورزشی. رساله دکتری، رشته مدیریت و برنامه ریزی در تربیت بدنی، دانشگاه آزاد واحد تهران مرکز.
- ۲) جبل عاملی، سحر (۱۳۸۸). رابطه بین سبک‌های رهبری مربیان با رضایت مندی ورزشکاران استان گلستان. پایان نامه کارشناسی ارشد مدیریت ورزشی، دانشگاه شمال.
- ۳) سرپیرا، مریم (۱۳۹۰). ارتباط شیوه رهبری مربیگری بر رضایت مندی و انسجام تیمی ورزشکاران منتخب رشته‌های تیمی و انفرادی. پایان نامه کارشناسی ارشد، رشته تربیت بدنی و علوم ورزشی، دانشگاه آزاد واحد کرج.
- ۴) محدث، فاطمه (۱۳۸۸). رابطه سبک رهبری مربیان با انسجام تیمی و رضایت مندی ورزشکاران. رساله دکتری، رشته تربیت بدنی و علوم ورزشی، دانشگاه گیلان.

5) Fasting, K., Brackenridge, CH. and Koleberg, G. (2011). Using court reports to enhance knowledge of sexual abuse in sport. School of Sport and Education Research Papers.

6) Feltz, Deborah L., Hepler, Teri J., and Roman, N. (2009), "coaching efficacy and volunteer youth sport coaches", Michigan State University, the sport psychologist ©2008 Human Kinetics, Inc.

7) Jowett, S. (2009). Validating Coach-Athlete Relationship Measure with the Norma logical Network. Measurement in Physical Education & Exercise, 13, 34-51.

8) Khalaj, G., Khabiri M., Sajjadi N. (2011). The relationship between coaches leadership styles & player satisfaction in women

skate championship. *Procedia Social and Behavioral Sciences* 15 (2011) 3596–3601.

9) LaVoi, N. (2007). Expanding the interpersonal dimension: Closeness in the coach–athlete relationship. *International Journal of Sports Science and Coaching*, 2, 497–512.

10) Ljungqvist, A., Mountjoy, M., Brackenridge, C, et al. (2008). Consensus statement: sexual harassment and abuse in sport. *Int J Sport Exerc Psychol.* 6: 442–449.

11) Lorimer, R., & Jowett, S. (2008). Empathic accuracy in coach-athlete dyads who participate in team & individual sports. *Psychology of Sport & Exercise*, 10, 152-158.

12) Lorimer, R., & Jowett, S. (2009). Empathic accuracy, meta-perspective, & satisfaction in the coach athlete relationship. *Journal of Applied Sport Psychology*, 21, 201212.

13) Lorimer, R., & Jowett, S. (2010). The influence of role & gender in empathic accuracy of coaches & athlete. *Psychology of Sport & Exercise*, 11, 206-211.

14) Marks, S., Mountjoy, M. and Marcus, M. (2011). Sexual harassment and abuse in sport: the role of the team doctor, *Br J Sports Med* 2012;46:905-908.

15) Nazarudin, M.N., Fauzee, M.S., Jamalis, M., Geok, s. k., Din, A. (2009). Leadership styles and athlete satisfactions among Malaysian university basketball team. *Research journal of International studies*, Issueg.

16) Nicholls, A.R., polman, C. J., Levy, A.R. (2012). A path analysis of stress appraisals, emotions, coping, and performance satisfaction among athletes. *Psychology of sport and Exercise*, 13: 263-270.

17) Olympiou, A., Jowett, s., Duda, J. (2008). The psychological interface between the coach-created motivational climate & the coach-athlete relationship in team sports. *The Sport Psychologist*, 22, 423-438.

- 18) Stirling A. E., & Kerr GA. (2008). Defining and categorizing emotional abuse in sport. *Eur J Sport Sci.* 8:173–181.
- 19) Sterling, A. and Kerr, G. (2012). The perceived effects of elite athletes' experiences of emotional abuse in the coach–athlete relationship. *International Journal of sport and Exercise Psychology.*
- 20) Vargas-Tonsing, T. M. (2009). An exploratory examination of the effects of coaches' pre-game speeches on athletes' perceptions of self-efficacy & emotion. *Journal of Sport Behavior.* 32, 92-111.